

انتخاب «تبریز عالم‌خیز» به عنوان نخستین «پایتخت جهان تشیع»^f

امروز دوم رمضان پانصدویست‌وهشتمین سال تاسیس نخستین دولت ملی - مذهبی در ایران و سالروز انتخاب تبریز به عنوان نخستین پایتخت جهان تشیع است.

امروز دوم رمضان پانصدویست‌وهشتمین سال تاسیس نخستین دولت ملی - مذهبی در ایران و سالروز انتخاب تبریز به عنوان نخستین پایتخت جهان تشیع است. به گزارش خبرگزاری فارس از تبریز، در دوم رمضان شاه اسماعیل صفوی پس از 889 سال در چنین روزی ضمن برپایی نماز جمعه در مسجد جامع تبریز با ندای نخستین اذان مزین به عبارات اشهد ان علیاً ولی الله و حی‌علی خیرالعمل از گلدسته این مسجد استقلال ایران اسلامی را اعلام کرد. شاه اسماعیل ویژگی حکومت خود را بنیان نهادن نخستین حکومت ملی و مذهبی با نام ایران و مذهب شیعی اعلام کرد و گفت: **همه خاک ایران سرای من است**. واقعیت امر این است که تکیه بر اهمیت تبریز به عنوان نخستین پایتخت رسمی شیعی جهان اسلام صرفاً جنبه‌ای تاریخی ندارد. در این خصوص باید به جنبه معنوی مسئله و عمق نفوذ تفکر شیعی در کشورمان نیز توجه داشت. تکیه بر جوانب تاریخی این مسئله نباید ما را از توجه به عمق آن باز دارد. اصالت تفکر شیعی و پذیرش آن توسط ایرانیان که ذکاوت و درایت تاریخی آنها همواره زبانزد همگان می‌باشد باید مورد توجه و استناد ما قرار گیرد. به عبارت بهتر، ثبت تبریز به عنوان نخستین پایتخت تشیع در جهان اسلام بیش از ارزش تاریخی، ارزش معنوی این شهر را نشان می‌دهد. اینکه یک شهر برای نخستین بار به عنوان پایتخت حکومتی شیعی در ایران معرفی شد که از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. تعیین تبریز به عنوان پایتخت صفویان جایگاه و نقش این شهر را برای همیشه در حافظه تاریخی تشیع در ایران ثبت کرد. شاه اسماعیل پس از تبریز دومین پایتخت فرهنگی خود را نیز در شهر هرات (افغانستان) امروزی قرار داد و در سال 914 عراق را به تصرف خود در آورده و تاج شاهی خود را در عصر چنین روزی پس از اعلام استقلال ایران در محل صاحب الامر امروزی تبریز بر سر نهاده و گفته بود تاج و تخت این کشور از آن علی (ع) همراه با جواهرات زن جنگجوی خود که در جنگ چالدران ناپدید شد به حرم حضرت علی(ع) تقدیم کرد که این تاج و جواهرات تا زمان حمله آمریکا به عراق در زمان صدام در حرم حضرت علی (ع) باقی بود. وی سرحد شمالی ایران را در قفقاز - در جنوب خلیج فارس و دریای عمان - در شرق ازبکستان تا افغانستان امروز و در غرب عراق امروز قرار داد. ایران در دوره صفوی در زمینه فقه شیعه و هنر (معماری، خوشنویسی و نقاشی) پیشرفت شایانی کرد. از فقیهان و دانشمندان نامی در این دوره میرداماد، فیض کاشانی، شیخ بهایی، ملاصدرا و علامه مجلسی قابل ذکر هستند. علمایی که افتخار جهان اسلام محسوب می‌شوند و با گذشت سالیان دراز از دوران آنها، هنوز تشنگان فلسفه و عرفان و اخلاق از آثارشان بهره می‌برند. هنرمندان مشهور این دوره نیز رضا عباسی، علیرضا عباسی، میرعماد، و آقامیرک هستند و از نظر ادبی نیز در زمینه ادبیات شیعی و مرثیه سرایی آثاری درخور توجه پدید آمد. در هر صورت اقدام مسئولان کشور در اعلام شهر تبریز به عنوان نخستین پایتخت تشیع در جهان اسلام نه تنها اهمیت تاریخی این شهر را تداعی می‌کند، بلکه عظمت مذهب شیعه و رسمیت یافتن آن برای نخستین بار در کشور را متذکر می‌شود. نگارنده: **خالد اروجعلی پور** - See more at:

<http://www.farsnews.com/newstext.php?nn=13930409000727#sthash.WuJ3kPUj.dpuf>

امروز دوم رمضان پانصدویست‌وهشتمین سال تاسیس نخستین دولت ملی - مذهبی در ایران و سالروز انتخاب تبریز به عنوان نخستین پایتخت جهان تشیع است.

به گزارش خبرگزاری فارس از تبریز، در دوم رمضان شاه اسماعیل صفوی پس از 889 سال در چنین روزی ضمن برپایی نماز جمعه در مسجد جامع تبریز با ندای نخستین اذان مزین به عبارات اشهد ان علیاً ولی الله و حی‌علی خیرالعمل از گلدسته این مسجد استقلال ایران اسلامی را اعلام کرد.

شاه اسماعیل ویژگی حکومت خود را بنیان نهادن نخستین حکومت ملی و مذهبی با نام ایران و مذهب شیعی اعلام کرد و گفت: **همه خاک ایران سرای من است**.

واقعیت امر این است که تکیه بر اهمیت تبریز به عنوان نخستین پایتخت رسمی شیعی جهان اسلام صرفاً جنبه‌ای تاریخی ندارد. در این خصوص باید به جنبه معنوی مسئله و عمق نفوذ تفکر شیعی در کشورمان نیز توجه داشت. تکیه بر جوانب تاریخی این مسئله نباید ما را از توجه به عمق آن باز دارد.

اصالت تفکر شیعی و پذیرش آن توسط ایرانیان که ذکاوت و درایت تاریخی آنها همواره زبانزد همگان می‌باشد باید مورد توجه و استناد ما قرار گیرد. به عبارت بهتر، ثبت تبریز به عنوان نخستین پایتخت تشیع در جهان اسلام بیش از ارزش تاریخی، ارزش معنوی این شهر را نشان می‌دهد.

اینکه یک شهر برای نخستین بار به عنوان پایتخت حکومتی شیعی در ایران معرفی شد که از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

تعیین تبریز به عنوان پایتخت صفویان جایگاه و نقش این شهر را برای همیشه در حافظه تاریخی تشیع در ایران ثبت کرد.

شاه اسماعیل پس از تبریز دومین پایتخت فرهنگی خود را نیز در شهر هرات (افغانستان) امروزی قرار داد و در سال 914 عراق را به تصرف خود در آورده و تاج شاهی خود را در عصر چنین روزی پس از اعلام استقلال ایران در محل صاحب الامر امروزی تبریز بر سر نهاده و گفته بود تاج و تخت این کشور از آن علی (ع) همراه با جواهرات زن جنگجوی خود که در جنگ چالدران ناپدید

شد به حرم حضرت علی(ع) تقدیم کرد که این تاج و جواهرات تا زمان حمله آمریکا به عراق در زمان صدام در حرم حضرت علی(ع) باقی بود.

وی سر حد شمالی ایران را در قفقاز - در جنوب خلیج فارس و دریای عمان - در شرق از ازبکستان تا افغانستان امروز و در غرب عراق امروز قرار داد.

ایران در دوره صفوی در زمینه فقه شیعه و هنر (معماری، خوشنویسی و نقاشی) پیشرفت شایانی کرد. از فقیهان و دانشمندان نامی در این دوره میرداماد، فیض کاشانی، شیخ بهایی، ملاصدرا و علامه مجلسی قابل ذکر هستند. علمایی که افتخار جهان اسلام محسوب می‌شوند و با گذشت سالیان دراز از دوران آنها، هنوز تشنگان فلسفه و عرفان و اخلاق از آثارشان بهره می‌برند.

هنرمندان مشهور این دوره نیز رضا عباسی، علیرضا عباسی، میرعماد، و آقامیرک هستند و از نظر ادبی نیز در زمینه ادبیات شیعی و مرثیه سرایی آثاری درخور توجه پدید آمد.

در هر صورت اقدام مسئولان کشور در اعلام شهر تبریز به عنوان نخستین پایتخت تشیع در جهان اسلام نه تنها اهمیت تاریخی این شهر را تداعی می‌کند، بلکه عظمت مذهب شیعه و رسمیت یافتن آن برای نخستین بار در کشور را متذکر می‌شود.

.....

نگارنده: خالد اروجعلی‌پور